

ARREST VAN HET GERECHT (Eerste kamer)
11 februari 2003

Zaak T-30/02

Wolfgang Leonhardt
tegen
Europees Parlement

„Ambtenaren – Beoordeling – Bevordering – Wijziging van regeling –
Overgangsmaatregelen”

Volledige Franse tekst II - 265

Betreft: Beroep tot nietigverklaring van het besluit van het Parlement van 11 juni 2001 waarbij verzoekers bevorderingspunten per 1 januari 2000 opnieuw op nul worden gesteld.

Beslissing: Het besluit van het Parlement van 11 juni 2001 waarbij de bevorderingspunten van de heer Leonhardt per 1 januari 2000 opnieuw op nul worden gesteld wordt nietig verklaard. Het Parlement wordt verwezen in de kosten.

Samenvatting

*1. Ambtenaren – Bevordering – Overgang van het ene naar het andere systeem – Tijdelijke afwijking van strikte toepassing van op dit gebied geldende regels en beginselen van blijvende waarde – Toelaatbaarheid – Grenzen
(Ambtenarenstatuut, art. 45, lid 1, eerste alinea)*

*2. Ambtenaren – Bevordering – Vaststelling van nieuw bevorderingssysteem – Vaststelling van maximale inaanmerkingneming van eerder erkende verdiensten – Toelaatbaarheid
(Ambtenarenstatuut, art. 45, lid 1, eerste alinea)*

*3. Ambtenaren – Bevordering – Vaststelling van nieuw bevorderingssysteem – Overgang van oude naar nieuwe systeem – Onmogelijkheid voor iedere tijdens overgangperiode bevorderde ambtenaar om voordeel van vóór zijn bevordering vastgestelde verdiensten, ongeacht de datum van die bevordering, te behouden – Gelijke behandeling – Beginsel van recht op ontwikkeling van loopbaan – Schending – Onwettigheid
(Ambtenarenstatuut, art. 45, lid 1, eerste alinea)*

1. De moeilijkheden die, wat de loopbaan van ambtenaren betreft, verbonden zijn aan de overgang van het ene naar het andere beheerssysteem kunnen de administratie dwingen om tijdelijk en binnen bepaalde grenzen af te wijken van de strikte toepassing van regels en beginselen van blijvende waarde die gewoonlijk op de betrokken situaties van toepassing zijn. Dergelijke afwijkingen moeten echter worden gerechtvaardigd door een dringende behoefte verband houdende met de overgang en mogen qua duur en omvang niet verder gaan dan hetgeen noodzakelijk is om een geordende overgang van het ene naar het andere systeem te verzekeren.

(cf. punt 51)

2. De wijziging van de voor de bevordering van ambtenaren geldende regelingen heeft per definitie tot doel, bepaalde problemen te verhelpen die uit de toepassing van de oude regels voortvloeien. Het is dus inherent aan een dergelijk hervormingsproces, ten aanzien waarvan de administratie, wat de noodzaak ervan betreft, over veel speelruimte beschikt, om vanaf een bepaalde datum een nieuwe basis te nemen voor de beoordeling van de verdiensten van de ambtenaren. In het kader van de nieuwe regeling kan van de administratie niet worden verlangd dat zij volledig en op exact dezelfde wijze rekening houdt met de beoordeling die de ambtenaren onder de oude regeling hebben verkregen, aangezien dit bijna onvermijdelijk tot gevolg heeft dat de hervorming van de bevorderingswijze elke praktische werking wordt ontnomen, temeer daar de personeelsleden geen recht hebben op het ongewijzigde voortbestaan van de geldende regeling. Een beperking van de inaanmerkingneming van vroegere beoordelingen die meebrengt dat de betrokken ambtenaren, door de theoretische berekening voortvloeiende uit de conversie van die beoordelingen in bevorderingspunten zoals deze door het nieuwe systeem zijn ingevoerd, niet meer kunnen bereiken dan een overgang naar de hogere rang, kan niet worden aangemerkt als een overschrijding van de bevoegdheden waarover het tot aanstelling bevoegd gezag beschikt om voorlopig de wijziging van de regels voor de bevordering van ambtenaren te regelen. Het stelt immers slechts een grens aan de mate waarin rekening moet worden gehouden met eerder erkende verdiensten.

De vaststelling van een bovengrens voor het aantal bevorderingspunten van ambtenaren op het niveau van de referentiedrempel voor de wijziging van rang en het daaruit voortvloeiende feit dat personeelsleden die bij de inwerkingtreding van de nieuwe regeling die drempel hadden bereikt in de hogere rang opnieuw moeten beginnen, kunnen dus gerechtvaardigd worden geacht door de vereisten die met een wijziging van de regeling verbonden zijn.

(cf. punten 55-57)

Referentie: Hof 1 juli 1976, de Wind/Commissie, 62/75, Jurispr. blz. 1167, punt 17;
Gerecht 13 juli 1995, Rasmussen/Commissie, T-557/93, Jur.Ambt. blz. I-A-195 en II-603,
punt 20

3. Ofschoon de wijziging van een regeling meebrengt dat op een bepaalde datum nieuwe situaties worden ingevoerd, door de inaanmerkingneming van vroegere situaties aan te passen, moet op zijn minst vanaf de datum van inwerkingtreding van de nieuwe regeling het beginsel van gelijke behandeling met alle daaraan verbonden gevolgen worden hersteld. Het „verdwijnen van het gewicht van het verleden” kan geen verschil in behandeling rechtvaardigen bij de beoordeling, ten aanzien van nieuwe regels, van identieke situaties die zich na hun inwerkingtreding hebben voorgedaan.

De bepaling, opgenomen in een regeling betreffende de invoering van een nieuw bevorderingssysteem voor de ambtenaren van het Parlement, dat de bevorderingspunten van de bevorderde ambtenaar, ongeacht het moment van zijn bevordering, gedurende een overgangperiode op nul worden gezet, vormt een schending van het beginsel van gelijke behandeling van ambtenaren dat geen rechtvaardiging vindt in de vereisten van de overgang van het ene naar het andere bevorderingssysteem. Zij is eveneens in strijd met het recht op ontwikkeling van loopbaan dat, evenals beginsel van gelijke behandeling, tot uitdrukking komt in de in artikel 45, lid 1, eerste alinea, van het Statuut voorziene procedure van vergelijking van de verdiensten van voor bevordering in aanmerking komende kandidaten.

Ofschoon het het tot aanstelling bevoegd gezag steeds vrijstaat om, wanneer het twee ambtenaren betreft die qua bevorderingspunten in dezelfde situatie verkeren, een bevordering aan de één en niet aan de ander toe te kennen, met name gelet op de niet becijferde beoordeling van hun respectieve kwaliteiten, kan deze voorkeur niet tot gevolg hebben dat de ambtenaar wiens bevordering is uitgesteld geen bevorderingspunten verkrijgt voor een jaar uit hoofde waarvan de onmiddellijk bevorderde ambtenaar met het oog op een latere bevordering dergelijke punten wel zal kunnen verwerven. Dit is evenwel precies het resultaat van de regel dat het aantal bevorderingspunten van de ambtenaar die op enig moment van de overgangperiode wordt bevorderd, in afwijking van het beginsel van behoud van bevorderingspunten die zijn verkregen boven de drempel vanaf welke de bevordering mogelijk wordt, opnieuw op nul wordt gesteld.

(cf. punten 59, 63, 64 en 67)

Referentie: Hof 13 december 1984, Vlachos/Hof van Justitie, 20/83 en 21/83, Jurispr. blz. 4149, punt 19; Gerecht 29 februari 1996, Lopes/Hof van Justitie, T-280/94, JurAmbt. blz. I-A-77 en II-239, punt 138